

Kerti mese

TÖRÖK ESZTER rajza

Ruhája zöld csipkés selyem,
menyasszony a petrezselyem,
rámosolyog a világra,
asszony lesz e szende lányka.
Feleségül kérte rég a
piros orrú sárgarépa:
ügyes legény, igen sármos,
és ami fő, nem iszákos.
Zellerné kap egy prima vőt
ha megtartják az esküvőt.
Holnap lesz a lakodalom,
vigadhat a sokadalom,
cimbalmozni fog a cékla,
toboroz egy bandát még ma,
a fokhagyma lesz a primás,
hogya nagyon búzlik, hív mást.
A násznép, hej, vígan ropja,
rátapos a cimbalmosra.
A kapor a jókedv őre,
beugrik a nagybögőbe.
Örömeben az uborka
a kerítést átugorta,
vissza többé nem jöhetett,
indája rátekeredett,
és a szomszédasszony fogta,
egy üvegbe beledobta,
mától ecetes uborka
lesz őkelme, jól eltolta,
mi is tudjuk, ő is tudja;
mért volt olyan hebehurgya!
Kezdődik a kerti torna,
kemény edzést tart a torma,
magát a súlyzókra bízva,
csak úgy dagad minden izma,
domborodik bicepsz, vádli.

„Nyápicok, így kell csinálni!”
A mellét igen döngeti,
a büszkeség majd szétveti.
Kert végében él a sóska,
ez a mord savanyújóska.
Ki szó nélkül mit se hagyna,
szomszédját szidja a hagyma,
mint a kapu, nagy a szája,
majd szétreped a ruhája.
Így büszkélkedik a retek:
„De jó, hogy retek lehetek,
alig vagyok háromnapos,
és a lábam máris szagos!”
Didereg a vézna snidling,
bizony így jár, akin nincs ing.
Azt hirdeti a paprika:
„A mának élni nagy hiba,
a ma is múlt lesz jövőre,
felnövünk majd egykettőre,
s együtt leszünk sülve-főve.”
Napozik a garádicson
a mosolygó paradicsom.
Rábeszéli a paprika,
vele menjen a lagziba.
Jó dolog a lakodalom,
táncot rop a sokadalom.
Hajnalig tart a vigasság,
én mondom, ez nem igazság:
engem nem hívtak a nászba.
Répát eszem uzsonnára!

FECSKE CSABA